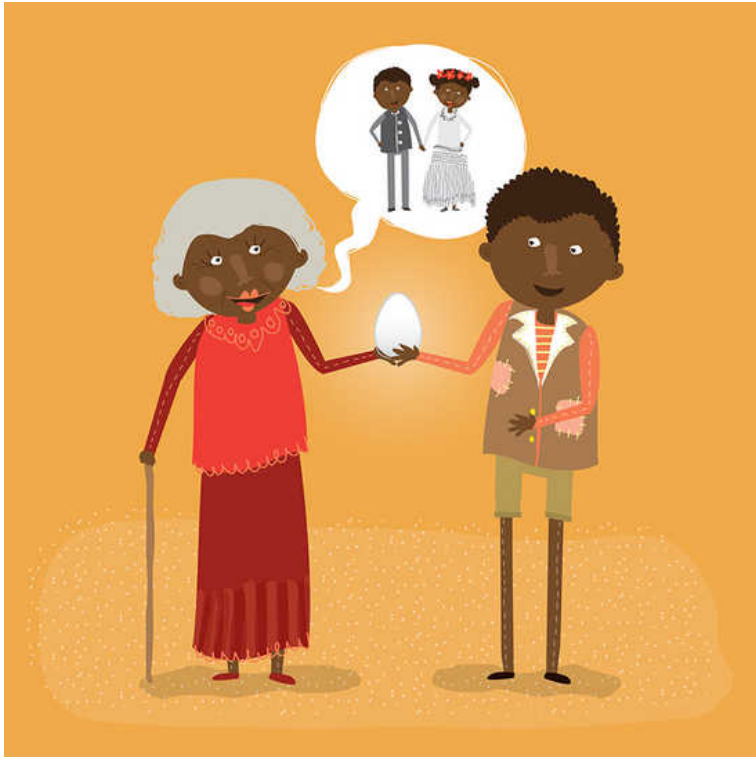

የሹዚ እህት እንደተናገረችው

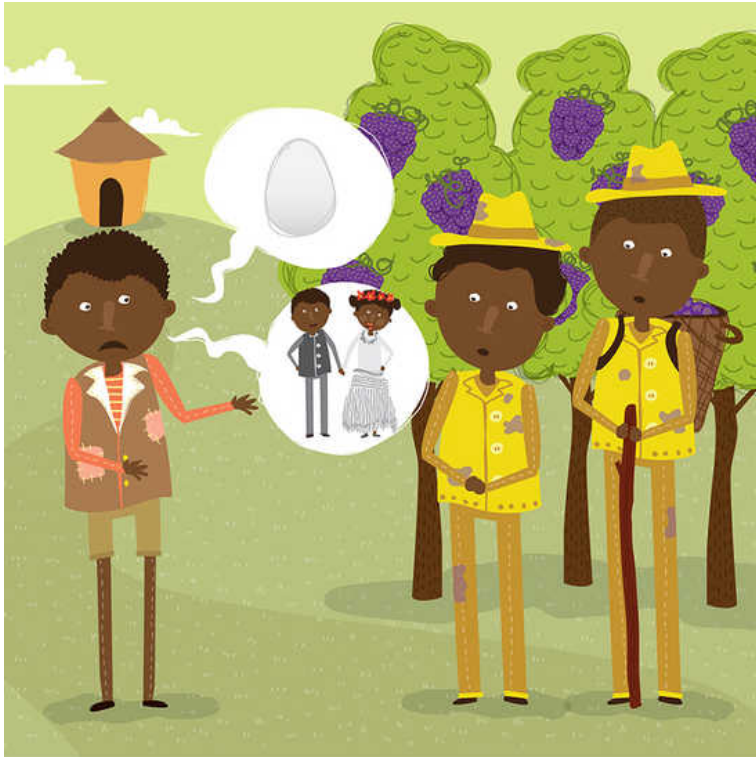
- ✎ Nina Orange
- 👤 Wiehan de Jager
- 💬 Dawit Girma
- 📶 4
- 🗨️ አግሮች

አንድ ቀን ጠዋት ሹዚን አያቱ ጠሩትና፣ «ሹዚ፣ እንካ ይህንን እንቁላል ለወላጆችህ ውሰድላቸው። ለእህትህ ሰርግ ትልቅ ኬክ መስራት ይፈልጋሉና» አሉት።

ወደ ወላጆቹ ዘንድ እየሄደ እያለ ሹዚ ሁለት ልጆች ፍራፍሬ ሲለቅሙ አገኘ። አንደኛው ልጅ የሹዚን እንቁላል ወሰደና ወደዛፉ ወርውሮ አጋጨው። እንቁላሉም ተሰበረ።

«ምንድነው ያደረከው?» አለ ብዙዓየሁ እያለቀሰ። «እንቁላሉ እኮ ለኬክ መስሪያ ነበር። ኬኩ ደግሞ ለእህቴ ሰርግ ነበር። አሁን እህቴ የሰርግ ኬክ አለመኖሩን ስታውቅ ምን ትላለች?»»

ልጆቹ ሹዚን በማናደዳቸው አዘኑ። «አንግዲህ ኬኩን በመስራት ማገዝ አንችልም፤ ቢሆንም ግን ለአህትህ የሚሆን ምርኩዝ ይሄው» አለ አንደኛው። ሹዚ ጉዞውን ቀጠለ።

እየተጓዘ እያለም ሁለት ሰዎች ቤት ሲሰሩ አገኘ። «ይህን ጠንካራ ምርኩዝ መጠቀም እንችላለን?» ጠየቀ አንደኛው። ነገር ግን እንጨቱ ለግንባታ የሚሆን ጠንካራ ስላልነበር ተሰበረ።

«ምን ማድረጋችሁ ነው?» ሹዚ አለቀሰ። «በትሩ እኮ ለእህቴ ስጦታ ነበር። ፍራፍሬ ለቃሚዎቹ የኬክ መስሪያውን እንቁላል ስለሰበሩብኝ በምትኩ የሰጡኝ ነበር። ኬኩም ለእህቴ ሰርግ ነበር። አሁን ግን ምንም እንቁላል፣ ኬክም ሆነ ስጦታ የለም። እህቴ ምን ትል ይሆን?»»

አናጺዎቹም በትሩን ስለሰበሩበት አዘኑ። «እንግዲህ ኬክ በመስራት አላገዝናችሁም፤ ባይሆን ይህ የቤት ክዳን ለእህትህ ይሁን» አለ አንደኛው። ሹዚም መንገዱን ቀጠለ።

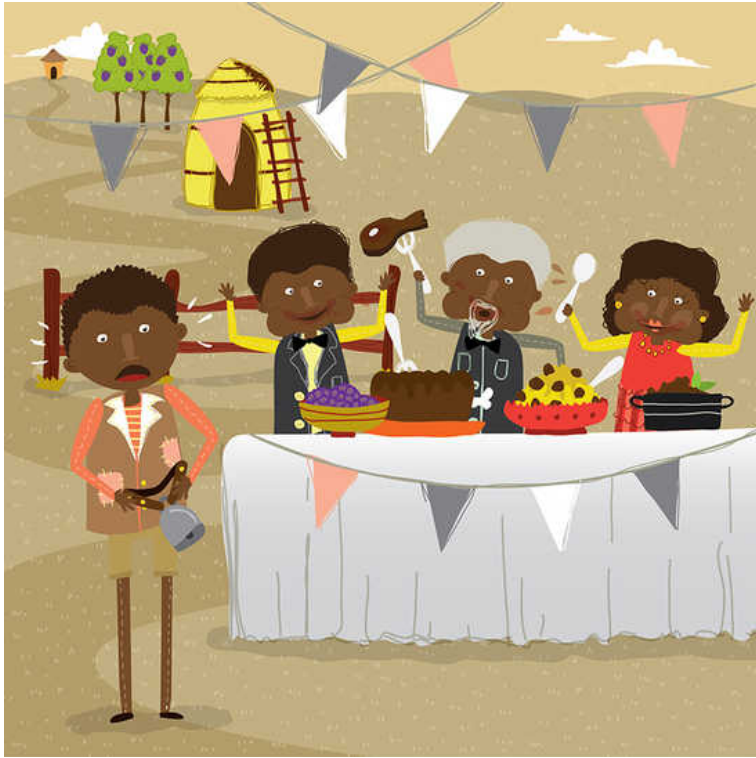
በመንገዱም ላይ፣ ሹዚ አንድ ገበሬና ላም አገኘ። «አንዴት ጣፋጭ ቆጤማ ነው፣ እንደው ጥቂት መብላት እችል ይሆን?» ለሚ ጠየቀች። ቆጤማውም ጣፋጭ ስለነበረ ለሚ ሁሉንም በላችው።

«ምን ማድረግሽ ነው?» ሹዚ አለቀሰ። «ቁጤማው እኮ ለእህቴ ስጦታ ነበር። አናጺዎቹ ምርኩዜን ስለሰበሩ በምትኩ የሰጡኝ ነበር እኮ። ምርኩዜንም ፍራፍሬ ለቃሚዎች እንቁላሌን በመስበራቸው ምክንያት በምትኩ የሰጡኝ ነበር። እንቁላሉም ለእህቴ ሰርግ ነበር። አሁን እንቁላል የለም፣ ኬክም የለም፣ ስጦታም የለም። እንግዲህ እህቴ ምን ትል ይሆን?»

ላሟም ተስገብግብ ስለበላችበት አዘነች። ገበሬውም ላሟ ለሹዚ እህት ሰርግ ስጦታ ሆና እንድትሄድ ተስማማ። ስለሆነም ሹዚ ተሸከማት።

ነገር ግን ለሚ ወደገበሬው ዘንድ ተመልሶ እየደገገ ሄደች። ሹዲም ባደውን ቀረ። ከእህቱም ሰርግ በጣም ዘግይቶ ደረሰ። እንግዶቹም መመገብ ጀምረው ነበር።

«ምን ይሻለኛል?» አለ ሹዚ እያለቀሰ። «ሮጣ የሄደችው ላም ስጦታ ነበረች፣ አናጺዎቹ በሰጡኝ ቁጤማ ፋንታ። አናጺዎቹም ቁጤማውን የሰጡኝ ፍራፍሬ ለቃሚዎቹ የሰጡኝን በትር ስለሰበሩብኝ ለዛ ማካካሻ ነበር። ፍራፍሬ ለቃሚዎቹ በበኩላቸው ያንን በትር የሰጡኝ ለሰበሩብኝ የኬክ ማዘጋጃ እንቁላል ምትክ ነበር። ኬኩ ደግሞ ለሰርጉ ነበር። አሁን እንቁላል የለም፣ ኬክም የለም፣ ስጦታም የለም።»

የሹዚ እህትም ትንሽ አሰብ አደረገችና እንዲህ አለች፡- «ወንድሜ ሹዚ፣ ስለስጦታ ምንም ግድ የለኝ። ስለኬክም ቢሆን እንዲሁ! ሁላችንም እዚህ በአንድ ላይ አለን። በዚህም ደስተኛ ነኝ። አሁን የክት ልብስህን ልበስ እና ይህን ቀን እናክብር!» እናም ሹዚ ያደረገው ይህን ነበር።

Global Storybooks

globalstorybooks.net

የሹዚ እህት እንደተናገረችው

Nina Orange

Wiehan de Jager

Dawit Girma

